

SCHNTZL is lief en zachtaardig maar toch ook een beetje stout

‘Voor het gemak profileren we ons als jazzmuzikanten’

Met ‘Catwalk’ maakt SCHNTZL een muzikale sprong voorwaarts met een eigenzinnige mix van jazz, klassiek, minimal en pop. ‘De gemene deler van onze muziek is waarden wat klein is.’

PETER DE BACKER

Zet een pianist/toetsenist samen met een drummer en je krijgt heel diverse resultaten, ook bij muzikanten met een jazzachtergrond. Bij Be-raadgeslagen leidt de combinatie tot electrofunk vol grooves en hip-hop, bij SCHNTZL tot intieme, speelse muzikale miniaturen. Pianist en keyboardspeler Hendrik Lasure omschreef zijn muziek ooit als ‘minimale, intimistische kamermuziek met bizarre uitpattingen’. Drummer Casper Van de Velde spreekt liever van ‘cinematografische kamermuziek’. ‘En dat is eigenlijk beter’, zegt Lasure lachend. ‘Met die omschrijving ben je al meer getriggerd om naar een optreden van SCHNTZL te gaan.’

Lasure (22) en Van de Velde (24) zijn nog altijd piepjong, en toch is het al drie jaar geleden sinds ze met het titelloze debuut van SCHNTZL zoveel indruk maakten. Intussen was er met *Paper wind* een ep, en nu dus een volwaardige nieuwe cd – *Catwalk*. ‘Dit keer wilden we een titel die een link heeft met de muziek’, zegt Lasure. ‘Een beetje pop, lief en zachtaardig met die poezenpootjes, maar toch ook een beetje naughty.’

Bij elke track bedachten Lasure en Van de Velde een personage, van wie ze dan een muzikaal portret maakten. ‘Bij “Natalia” dacht ik bijvoorbeeld aan een zuiderse figuur’, zegt Lasure. ‘Voor mij is dat een Spaanse diva met een rood kleed en zwart haar.’

‘Voor mij is ze blond’, zegt Van de Velde. ‘Ik moest bij dat stuk ook denken aan Rosalía, de Spaanse zangeres. En wie komt er in België het dichtst bij een Spaanse furie? Natalia, hè.’ Al lijkt die track geenszins op wat we van de soul-diva uit de Kempen gewend zijn.

En zo zet SCHNTZL de luisteraar wel vaker op het verkeerde been. Bij ‘Otis’ draait het niet om Otis Redding, wel om ‘een grimmige figuur in een donker steegje’. En de track ‘Wolfgang’ mag dan bij momenten klassiek klinken, zodat velen aan Mozart zullen denken, de naam is voor de muzikanten eerder als grap bedoeld.

‘We hadden eerst een andere titel en er is ook een hiphopgroep die Wolfgang heet. Maar de harmonie in dat nummer is inderdaad de meest klassieke die er bestaat. Gecombineerd met wat orgelklanken verbaast het me niet dat je in die track iets kerkelijks hoort. Wel grappig dat Casper daar dan jungledrums onder stopt’, zegt Lasure. ‘Een Afrikaanse kerk dus’, vult Van de Velde aan.

Foute muziek

Het duo knutselt graag met ouderwets aandoende synths en bizarre klanken. Zoals in ‘Thin boy’, de leukste track op de plaat. ‘Ik ben heel erg bezig met die oude synthesizers’, zegt Lasure. ‘Die werden vroeger gebruikt in heel foute muziek, maar ik vind het plezierig om ermee om te gaan.’

Soms spat het plezier inderdaad van deze muziek. Zeker als de twee ook hun stem gebruiken. In ‘Natalia’ zingt Lasure enkele keren ‘call me now’, al moet je goed luisteren om het te verstaan. ‘Dat is de bedoeling’, vertelt hij. ‘Het is een sample, en gaat hier eerder om het effect van de breekbare menselijke stem, maar dan digitaal opgeknipt.’ In ‘Sumi’ klinkt de frase ‘ik kan niet zien van ver’, en die heeft een diepere betekenis. ‘De gemene deler van SCHNTZL-muziek is waarden wat klein is. We spelen graag stil, geven een idee ruimte, laten onze muziek traag ontwikkelen. Je moet de tijd nemen om iets te doorgronden.’

Op ‘Sumi’ zingt producer Koen Gisen even mee – al is het eerder gefluister. ‘Koen is intussen een vriend’, zegt Van de Velde. ‘Hij ziet onze muziek als ruw materiaal. Aan het eind van de rit klinkt alles veel beter dan het eerst was.’ Met Gisen spelen de drummer en pianist ook in het An Pierlé Quartet, waarmee ze vorig jaar een theater-tour met een stuk rond Sylvia Plath ondernamen. Want Lasure en Van de Velde hebben dan wel een jazzopleiding gevolgd, hun muzikale activiteiten gaan veel breder. Lasure speelt met zijn groep Warm Bad dromerige popsons en werkt later dit jaar mee

Casper Van de Velde en Hendrik Lasure: ‘We waarden wat klein is, we spelen graag stil.’ © rr

‘Dat mensen niet weten hoe onze muziek te plaatsen, is top’

HENDRIK LASURE
Pianist en keyboard-speler

aan de nieuwe opera van Kris De-foort in de Munt, Van de Velde speelt in het héél rustige pianotrio Donder, en samen zitten ze ook nog in het elektronische groovegerichte Bombataz.

Of ze SCHNTZL nog als jazz beschouwen? ‘Het woord “jazz” is wat uitgehold’, meent Lasure. ‘Voor het gemak profileren we ons als jazzmuzikanten. Maar ik vind het telkens topnieuws als iemand naar SCHNTZL luistert en onze

muziek niet meteen kan plaatsen.’

Net zoals het leuk was dat Sven Gatz (Open VLD), de vorige minister van Cultuur, zich ooit een fan van SCHNTZL noemde. Lasure en Van de Velde zagen er snel het voordeel van: ‘We hebben niet nagelaten dat compliment veelvuldig te misbruiken.’ (lachen)

Catwalk ★★★★★ van SCHNTZL verschijnt op 7 februari bij WERF Records.